

25. Svetovni dan posvečenega življenja
2. februar 2021

Jubilejno pismo – 2021

Sprejem naše najgloblje identitete

Bližanje k dovršenju osebnosti v Kristusu, ... (PS, K 46)

Drage sestre jubilentke leta 2021!

S srcem, polnim veselja, mislim na vsako izmed vas in vam čestitam ob obletnici vaših prvih zaobljub pred 25., 40., 50., 60., 70., 75. ali 80. leti! Ko praznujete ta trenutek v svojem življenju, molim, da bi na novo izkusile Božjo zvestobo in pristrčno, intimno ljubezen.

Vaš jubilej je velik vir upanja za nas in za naš svet, zlasti še v teh negotovih in težavnih časih. Vaše življenje pričuje o Božji ljubezni in želji po življenju v obilju za vse. Zahvaljujemo se vam za dar vaše zvestobe, Bogu pa se zahvaljujejo za to, kako je bil navzoč po vas in kaj je Bog dovršil po vas in v vas.

Jubilej je na nek način razpotje: je trenutek, da se ustavite, je trenutek za premislek in praznovanje in je povabilo, da sprejmete izziv novosti evangelija za naš čas ter da izberete novo življenje, novo pot naprej. »Vsako razpotje je dejanje vere, priložnost da rastemo, se spremenimo in postanemo bolj takšni, kakršne hoče Bog, da smo« (Ted Dunn, *Graced Crossroads: Pathways to Deep Change and Transformation*, p. 238).

To, kar je razveseljevalo našo blaženo mater Terezijo, je bilo notranje preoblikovanje njenih sester po podobnosti Bogu (prim. PS, »Začetki naše kongregacije«). Naša identiteta posvečenih oseb, zakoreninjena v božanski skrivnosti Troedinega Boga, ni statična, temveč dinamična in se nenehno razvija proti novemu življenju in proti naši najgloblji identiteti. Koga Bog potrebuje, da ste ve in smo me za naš svet danes?

Ko sem molila za vsako od vas po imenu, sem se spraševala o vaši izkušnji na razpotjih v vašem življenju, o izbirah in prizadevanjih za polnost osebnosti, za novo življenje, za vašo najglobljo identiteto. Spodbujam vas, da v svojem jubilejnem letu razmislite o tem gibanju, o tej poti preobrazbe. Kako vas je Bog vabil, celo spodbujal, da rastete v svoj pravi jaz?

Življenje: Radikalna hoja (za Kristusom)

Poklicane in posvečene smo... za brezpogojno, radikalno hojo (za Kristusom) ... (PS, K 48).

Naše življenje kot posvečeno za radikalno (brezpogojno) hojo za Kristusom je za svet, za Božje poslanstvo v svetu. Naš klic se začne in razvija s srečanjem in povabilom »pridi in poglej« v »pridi, hodi za menoj«. To srečanje se v jedru našega bitja dotakne vznemirjenosti,

tistega globokega hrepenenja po Bogu. Naš um in naše srce se odpreta za ljubezen, ki spodbuja, da postanemo učenci.

Ko si v teku vsakdanjih dni našega življenja prizadevamo za zvesto hojo za Kristusom, začnemo živeti Jezusovo življenje, dokler nekega dne njegovo življenje ne postane naše življenje. Potem ne gre več samo za hojo za njim, čeprav je ta hoja dovolj zahtevna. »Prevzete od Kristusove brezpogojne ljubezni se mu z veseljem popolnoma izročimo...v njem najdemo svoje vse« (PS, K 13). V svojem odgovoru se znajdemo na poti, da postanemo več, ljubljena učenka.

Janezov evangelij nam ponuja dva čudovita zgleda kako biti tak učenec. Spomnimo se sklicevanja na »učenca, ki ga je Jezus ljubil«. Pri zadnji večerji, ko je slonel blizu Jezusa (prim. Jn 13,23), je ljubljene učenec spoznal tako prisrčnost/intimnost, da je bil na isti valovni dolžini z Jezusovim srčnim utripom, z Jezusovimi skrbmi, z vsem, kar Jezus ljubi. Ne dolgo za tem je ta učenec dan kot sin Jezusovi materi, ona pa je učencu dana kot mati (prim. Jn 19,26). Drugi zgled je Marija Magdalena. Vodi jo njeno hrepenenje, ki izvira iz intimnosti ljubezni, zato je pri grobu, ko je še tema in išče ljubljene. Ko zasliši svoje ime, ki ga je on izgovoril, je spremenjena in postane učenka učencem (apostola apostolom).

»Medtem ko se pogloblja naš zaupen odnos z njim (s Kristusom), nas on osvobaja za novo in večjo ljubezen« (PS, K 13), da mu sledimo bolj od blizu, da gledamo bolj iskreno na potrebe našega sveta ter da živimo in delamo bolj drzno. Vodi nas ljubezen, da ustvarjamo novo in smo usposobljeni, da odgovorimo na neslutene načina, kajti Božja »ljubezen nas vodi, da bi še naprej našli nove poti« (Laudato Si', 245).

▲ Kakšna je bila vaša življenjska izkušnja intimne, radikalne hoje (za Kristusom)?

Luč: Preroško pričevanje

Ko postajamo bolj podobne Kristusu, pričujemo ... (PS, K 13).

V temini našega časa s pobesnelimi pandemijami boleznimi, ločitev in diskriminacije, nasilja in opustošenja zemlje, ni večje potrebe kot je luč – luč, ki sveti v temi in je ni mogoče premagati (prim. Jn 1, 5). Kristus, luč sveta, luč za vse narode, nas je poklical, naj bomo luč in sijemo vsem, da bodo videli (prim. Mt 5, 14. 16). To praznujemo danes: Jezusovo darovanje, ki je luč in posvečeno življenje, to je »preroška vizija...« (papež Frančišek, Svetovni dan posvečenega življenja 2019).

Ko sledimo Kristusu, spoznamo Boga, ki je luč in v katerem ni nobene teme in imamo moč, da hodimo v luči in »svoje življenje živimo v luči« (prim. 1 Jn 1, 5. 7) ter postanemo otroci luči (prim. Jn 12, 36). Samo v prisrčni/intimni, radikalni hoji za Kristusom, ki je luč, začnemo šele odsevati luč, ki smo jo prejeli ter svetiti in izzarevati luč, kar postanemo.

Ko postajamo luč, ko postajamo bolj podobni Kristusu, »preroško oznanjamo prvenstvo božjega kraljestva, ki je že prisotno, a še vedno prihaja« (PS, K12). S samim svojim bitjem smo »poklicani, da bi prinašali luč in življenje« (Veselje evangelija, 83) v naš svet, pričevali za Boga-z-nami in vesoljno Božjo ljubezen za vse (prim. PS, K 13).

»Tukaj in sedaj... so Gospodovi učenci poklicani živeti kot skupnost, ki je sol zemlje in luč sveta (prim. Mt 5, 13-16). Poklicani smo pričevati za vedno nove načine skupnega življenja v

zvestobi evangeliju« (*Veselje evangelija*, 92), utelešati drže in vrednote, oblikovati moč duše, ki bo nasprotovala silam teme in ločitve. V našem življenju v poslanstvu smo poklicani ustvarjati odnose in z *Bogom razsvetljeno okolje* (prim. *Gaudete et Exsultate*, 92), ki pospešujejo ozdravljenje, edinost in vesoljno občestvo.

Ali ni to bistvo obvez naše Usmeritve *Ljubezen daje vse*? Spremeniti se, poglobljati svoje zavedanje tega, kdo smo, preroško pričevati za edinost v različnosti, živeti bolj medkulturno, tvegati ustvarjalne odgovore. Zvestoba našemu posvečenemu življenju je luč za svet, je preroško pričevanje Boga med nami, Božje ljubezni do nas in v nas. Ta ljubezen ustvarja kozmično, vse-vključujoče občestvo, ki obsega vse človeštvo in celotno stvarstvo.

▲ **Kakšno luč, kakšno preroško pričevanje zahteva Bog od vas?**

Ljubezen: Naša najgloblja identiteta

Kolikor bolj postajamo podobne Kristusu, toliko bolj postaja naša življenjska pot podobna njegovi (PS, K 46).

Življenje radikalne hoje za Jezusom nas vodi do tega, da postanemo luč, da postanemo *božanski*, da postanemo ljubezen – polnost osebnosti, naša najgloblja identiteta. Pričevanje za Božjo vse-vključujočo ljubezen nas odpre, da doživljamo in sprejmemo velikonočno skrivnost v svoje življenje (prim. PS, K 5).

»Vedno znova smo potopljene v Kristusovo samoizničenje, v skrivnost nenehnega odrešenja« (PS, K 33). Ko ljubimo, kot je ljubil Jezus, postanemo v svetu utelešena ljubezen, ljubezen, ki daje vse. Ta pot se razvija, ima podobo križa in zahteva, da vzamemo vsak dan svoj križ (prim. Lk 9, 23), da blagohotno in velikodušno ljubimo ter damo svoje življenje, da bi drugi mogli živeti.

Razvijanje ljubezni zahteva samo-izpraznjenje. Iz predanega in praznega prostora se niti ne oklepamo niti ne istovetimo s svojim majhnim jazom. Namesto tega z močjo Duha presegamo sebe, da smo vedno globlje združene z našim Bogom in z Božjim ljudstvom, da smo bolj za druge (prim. PS, Beseda na pot).

To je pot ljubezni, ki preoblikuje: rast v naš resnični jaz, v božansko podobo Boga, v našo najglobljo identiteto, ki je ljubezen. Razlog našega bitja je Božja neskončna, brezpogojna ljubezen. Ljubezen je bistvo tega, kar smo. »Naredil bo nič manj kot neskončno združitev z neskončno ljubeznijo« (James Finley, *Intimacy: The Divine Ambush*). Ker smo ustvarjeni po božji podobi Troedinega Boga, ki je neskončna ljubezen, je naše življenjsko popotovanje sprejemanje milosti in izbira ljubezni – bistvo tega, kdo smo, naša najgloblja identiteta, naša usoda.

▲ **Na katerem razpotju te preobrazbene poti se najdete?**

Moja draga sestra jubilatka, Bog je z vami. Bog daje življenje v vas in žari skozi vas. Bog vas ima rad in vas pošilja naprej, da bi pričevali za Ljubezen in bili ljubezen. Danes in skozi vse vaše jubilejno leto povečujte Boga in se mu zahvaljujte za dar vašega poklica in proslavljajte izkušnjo vedno zveste, neskončne ljubezni.

Želim, da bi se na tej preobrazbeni poti sprejetja vaše najgloblje identitete našle na razpotju za nov trenutek izbire za življenje, kot luč in ljubezen.

Z vami na tem popótovanju,

Sister Roxanne Schares
sestra Roxanne Schares, SSND,
Generalna predstojnica